

מ"ת 36682/01/15 - מותנ'א זידאן נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בחיפה

מ"ת 36682-01-15 מדינת ישראל נ' זידאן

תיק חיצוני:

בפני כב' השופט שלמה בנג'ו

המבקש

נגד

המשיבה

מותנ'א זידאן (במעצר בית) ע"י עו"ד בוריס קסנוביץ

מדינת ישראל

ע"י תביעות חוף באמצעות עו"ד רונן בן נעים

החלטה

1. בפני בקשה לעיון חוזר בהחלטה מיום 19/1/15 בה הורה בית המשפט על שחרורו של המבקש ממעצר והשמתו במעצר בית מלא בבית הוריו.
2. בבקשה נטען, כי המבקש מבקש להסיר מעליו את מגבלות מעצר הבית המלא לצורכי לימודיו.
3. לדבריו, הוא לומד לתואר ראשון במדעי המחשב במכללה האקדמית הערבית בחיפה, בחודש פברואר החלה תקופת הבחינות, ועליו לגשת לספריה על מנת להעריך לבחינות.
4. המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת, כי לא התקיימו התנאים הקבועים בחוק לשינוי ההחלטה. כמו כן, הדגישה את חומרת מעשיו של המבקש והמסוכנות הנשקפת ממנו בכל מקום בו יהיה נגיש למחשב.
5. כתב האישום מייחס לנאשם עבירות מירמה בהיקף לא מבוטל. מדובר במי שהקים במירמה אתר אינטרנט הנחזה להיות אתר מפעל הפיס. המבקש שיגר לאנשים שונים הודעות כאילו זכו בסכום כסף וביקש מהם את פרטי כרטיס האשראי.
6. בדרך זו, עשה המבקש שימוש במרמה, לכאורה, בכשבעים כרטיסי חיוב של ציבור רחב מהמגזר הערבי וגרף לכיסו את כספי הציבור אותו לכאורה הונה כמפורט בכתב האישום.
7. יצוין, כי הסניגור לא חלק על קיומן של ראיות לכאורה המבססות את האישומים המיוחסים למבקש ובצדק. קיימות ראיות למכביר המבססות היטב את האמור בכתב האישום. בנוסף בוצעה פעולה יזומה ע"י המשטרה אשר הובילה אל המבקש אשר נתפס מחזיק חשבוניות המעידות על עסקאות באשראי, תעודות זהות רבות, התקן גיבוי

של המחשב אשר בו סרטון וידאו המתעד דפדוף בפרטי אשראי, מסרונים ועוד.

8. בהחלטה הנדונה התייחס בית המשפט לקיומה של עילת מעצר, נקבע כי נוכח ההיקף הכספי הניכר של עבירות המירמה, אותן עבר, לכאורה, המבקש, ולאור התחכום הרב שבביצוען, והתכנון שביסודן, קיימת נגדו עילת מעצר.
9. בית המשפט בחן את החלופות המוצעות בדמות הוריו של המבקש ומצאן מתאימות לשמש כחלופה ראויה, והורה על שליחתו של המבקש למעצר בית מלא תוך איסור שימוש במחשב נייד או נייד ובטלפון קווי או נייד.
10. לדאבון הלב, אביו של המבקש נפגע בתאונת דרכים ביום בו יצא מבית המשפט בתיק זה, ולאחרונה עקב פציעותיו נפטר לבית עולמו.
11. בדיון בפני חזר המבקש על בקשתו תוך שהוא מדגיש כי מותו של אביו היכה בו קשות והוא ניזקק לטיפול פסיכולוגי. כמו כן, חשוב לו להצליח בלימודיו על מנת לכבד את זיכרון אביו.
12. לאחר שעיינתי בחומר שלפני בהחלטת בית המשפט ובטענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.
13. העבירות אותן עבר לכאורה המבקש הינן עבירות חמורות המקימות עילת מעצר. מדובר בבחור צעיר, מוכשר מאוד בתחום המחשבים, אשר רתם למרבה הצער, את כשרונו להונאת אזרחים תמימים רבים, שלח את ידו במעל, והוציא מהם בכחש כספים תוך שימוש במירמה בכרטיסי האשראי שלהם.
14. כתב האישום מגולל מסכת לא פשוטה של התנהלות מתוחכמת, מתוכננת בקפידה של המבקש, אשר בקיא היטב ברזי האינטרנט והמחשב, ועושה שימוש לרעה ביכולותיו האינטרנטיות והפיל בפח אזרחים תמימים רבים, פעם אחר פעם.
15. הדין הוא, במקרים כגון דא, כי חלופת מעצר לא תסכון. הואיל ועבריו המחשב אינו זקוק לצאת מביתו על מנת להונות אזרחים תמימים. הוא זקוק למחשב או טלפון חכם, ויכול בהקשת כפתור להמשיך במעלליו. אפנה בהקשר זה לדברים שאמר בית המשפט העליון בבש"פ 6864/04, **דוד שטרנברג נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 26.7.04), שם נאמר: **"המסוכנות הנשקפת מן העורר הינה רבה. העורר הנו 'גאון' מחשבים והוא בעל ידע ויכולת המאפשרים לו לבצע עבירות חמורות ונזקים עצומים. מקצועיותו עולה בבירור מחומר הראיות וכן מן הרקע המקצועי שלו. בשונה מעבריו מן הדור הישן, אשר ללא נגישות פיזית ליעדו מנוע הוא היה מלממש את זממו, הרי יכולותיו הטכניות של העורר מאפשרות לו לבצע את העבירות, בלחיצת כפתור, מביתו. על-כן לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרורו לחלופת מעצר."** (ראו גם באנאליגיה על הסכנות ברשת עקב עבריינים המבצעים את זממם באמצעות מחשב באינטרנט, דברים שאמר בית המשפט העליון בבש"פ

2065/13 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 4 לפסק דינו של כב' השופט עמית (פורסם בנבו, 22.3.2013).

16. עם זאת, בשל גילו הצעיר של המבקש, העדר עבר פלילי, ולאור ההתרשמות מהתגייסות הוריו, ובעיקר מאביו המנוח, כי יפקח על בנו בכל עת שהותו במעצר הבית ויבטיח כי לא יהיו בבית מחשבים או טלפונים ניידים, הורה בית המשפט על השמתו של המבקש במעצר בית מלא תוך שהובהר הבהר היטב הן למפקחים והן למבקש עצמו (כפי שהוא גם אישר כיום), כי יתכן והשהיה במעצר הבית תהיה ממושכת.

17. למרות כל אלה, טוען המבקש כי פרק הזמן בו הוא שוהה במעצר הבית הוא ממושך ויש לבטל את מעצר הבית על מנת שיכול להמשיך בלימודיו.

18. חוששני שאין בידי להסכים לכך. פרק הזמן שחלף מאז נשלח המבקש למעצר בית הוא כחודשיים ימים. בנסיבות הקיימות, לא ניתן לומר, כי חלף פרק זמן המצדיק התערבות בהחלטת השחרור. משפטו של המבקש קבוע לסוף החודש הזה. סניגורו של המבקש בחר להותיר את עמדתו במשפט מעומעמת ולא ברורה ולא ברור לגמרי, מדבריו, אם התיק ינוהל אם לאו. מכל מקום, מדובר בפרק זמן קצר מאוד יחסית מאז החלטת השחרור, ואין לומר כי פרק זמן קצר זה, מקים עילה לשנות מהחלטת השחרור במובן סעיף 52 לחסד"פ (וראו בהקשר זה דברי כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא, בב"ש 3712/08 סעד רתיב נ' מ"י (2008)).

19. רצונו של המבקש להשלים את חוק לימודיו, מובן וטבעי הוא. אך עיקר מסוכנותו נקבעה דווקא בשל כישורי המחשב שלו והזיקה שלו למחשבים. באם יותר למבקש לצאת ללימודיו או לגשת לספריה כבקשתו, הוא יחשף לכל האמצעים האלקטרוניים אשר מלכתחילה הובילו אותו לעבור עבירות אלה ולהונות ציבור רחב. יוער, כי גם כך, יכולת הפיקוח של בית המשפט על המבקש בתוככי ביתו של המבקש הינה מוגבלת. למעשה בית המשפט סמך את שתי ידייו בענין זה על הורי המבקש אשר ישמשו כזרועו הארוכה של בית המשפט ויהיו לו לעיניים, והוא סמוך ובטוח שאימו של המבקש כמו גם אחותו המפקחת, ערות היטב למשמעות האיסורים שהטיל בית המשפט ולאמון הרב שרחש להן בית המשפט כאשר קיבל את הצהרותיהן לשמש כמפקחות.

20. טענות המבקש בדבר אובדן אביו הן מובנות וביהמ"ש ער ורגיש להן. ככל שהמבקש זקוק לטיפול פסיכולוגי יאפשר זאת בית המשפט, בכפוף להגשת תוכנית מסודרת אשר תלמד על היקף הטיפול הנדרש ומועדי הטיפול במסגרת רפואית מסודרת כדוגמת קופת החולים. אולם, בכל הכבוד, אין בטענות אלה כדי להצדיק שינוי בתנאי השחרור. התנאים עובר לשחרור הן אותם תנאים. אין שום שינוי נסיבתי המצדיק את ביטול מעצר הבית. ההיפך, בית המשפט סמך ידו על כך ששני הוריו של המבקש יפקחו עליו. ברם עקב האסון שפקד את המשפחה ויתר בית המשפט על מפקח אחד. בפועל נותר המבקש רוב הזמן עם אימו בלבד כמפקחת.

21. טענות המדינה בדבר נסיונות הכרסום במעצר הבית מצד המבקש, בניגוד להצהרות המבקש בשלב המעצר והסברי בית המשפט בדבר הימשכות ההליך, לא עומדים בחלל הריק. אך דומה שכמאמר החכם באדם, "מה שהיה הוא שיהיה מה שנעשה הוא שיעשה ואין כל חדש תחת השמש" (קהלת א, ט). כבר לפני למעלה משלושים שנה,

התריע בית המשפט העליון, והבהיר, כי קיימת תופעה מוכרת של נאשמים שנעצרים, או אז הם שוטחים את טענותיהם לשופט המעצרים, ומסכימים שכל תנועותיהם תוגבלנה במעצר בית מלא, וכאשר בית המשפט נעתר להם, לא חולף זמן רב ואז הם פונים לבית המשפט ומבקשים את לרכסם במעצר הבית. בית המשפט הביע את מורת רוחו מהתנהלות זו (בש"פ 4152/91 פלוני נ' מ"י (1991)). לאחרונה, שב בית המשפט העליון והסתייג שוב מהתנהלות זו, המכונה בפיו כ- "שיטת הסלאמי", בה פונה הנאשם לבית המשפט ומבקש לרכסם בתנאי השחרור, תוך שבית המשפט העליון משגר אזהרה לערכאות הדיוניות ומבהיר: "בשקלם בקשות לפי סעיף 53 על בתי המשפט להיזהר משיטת "הסלאמי" של פניות חדשות לבקרים בשיטה הישראלית המכונה "מצליח" - יצליח, מה טוב, לא יצליח, לא ארע דבר, שהרי בהליך פלילי עסקין ואין מטיילים הוצאות ומה ממנו ימנע יהלך לשוב ולבקש" (כב' השופט א. רובינשטיין בבש"פ 5370/13 איציק אריק מור נ' מ"י (2013)).

22. בשולי ההחלטה והגם שהדבר לא התבקש, אני מוצא לנכון לאפשר למבקש חלון ביום 17/3/15 בין השעות 08:00 לשעה 10:00 על מנת שיכול לממש את זכותו לבחור. המבקש יהיה מלווה בלפחות אחת ממפקחותיו.

23. אשר על כן, בנתון לאמור, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ז אדר תשע"ה, 08 מרץ 2015, בלשכתי, בהעדר הצדדים.